

BIZALOM
HATÁROK
NÉLKÜL

12 Életige

2010. december

„Istennél semmi sem
lehetetlen.”

Lk 1,37

A Gen3 Központok gondozásában
Chiara Lubich írásának felhasználásával

Vegyük nagyító alá...

Amikor az angyal hírül adta Máriaának Jézus születését, ő megkérdezte: „Hogyan lehetséges ez?” Az angyal ezt válaszolta: „Istennél semmi sem lehetetlen”. Időről időre mindannyiunknak szembe kell néznünk nehéz, fájdalmas helyzetekkel, mind személyes életünkben, mind kapcsolatainkban. Sokszor teljesen tehetetlenek vagyunk.

Jézus hagyja, hogy szembesüljünk tehetetlenségünkkel. Nem azért, hogy elbátortalanodjunk, hanem hogy előkészítsen minket kegyelme rendkívüli erejének megtapasztalására, mely éppen akkor nyilvánul meg, amikor belátjuk: saját erőnkől semmire nem megyünk.

Hogy ezt az ígét éljük, és hatékonyságát teljességgel megtapasztaljuk, van még egy kiváltságos lehetőségünk: az imádság.

Jézus azt mondta, hogy bármit kérünk nevében az Atyától, meg fogja adni.

Kérjük tehát tőle mindazt, ami leginkább a szívünkön fekszik, azzal a szilárd hittel, hogy számára semmi sem lehetetlen: kérjük a reménytelen helyzetek megoldódását, a világ békéjét, a súlyos betegek gyógyulását, a családi és társadalmi konfliktusok elsimulását!

Ha pedig kölcsönös szeretetben, teljes egyetértésben többen fohászunk ugyanazért, akkor maga Jézus lesz köztünk; Ő fogja kérni az Atyát, és ígérete szerint megkapjuk, amiért imádkoztunk.

Ez nem jelentheti, hogy mindig megkapjuk, amit kérünk. Mindenhatóságát mindig és csakis gyermekei javára használja, akár tudják, akár nem.

Egyetlen dolog számít: tápláljuk magunkban a bizonyosságot, hogy Istennél semmi sem lehetetlen, és akkor soha nem tapasztalt béke fog eltölteni bennünket.

Történt egyszer,
hogy...

Európa

Apukámnak az alkohol komoly probléma lett: későn, részegen jött haza, egész nap aludt, és nem csinált semmit otthon.

Nem foglalkozott velünk, édesanyámnak sem sikerült soha beszélni vele. Kétségbe estem. Úgy tűnt, semmit sem tehetünk érte az imán kívül.

Chiara Luce boldoggá avatásának ünnepére utaztunk és közbenjárását kértem egy kegyelemért. **Szeptember 23.-a volt.** A következő napokban is folytattam az imát.

Hazautazás közben az otthoni helyzetre gondoltam. Nagyon aggódtam miatta. Mikor hazaértem, az előszoba falán egy lapot találtam kifüggesztve. Rajta egy felirat, melytől még a lélegzetem is elállt:

„2010 szeptember 23: Abbahagytam az ivást. Ez az én döntésem. Aláírás: apa”.

Azóta eltelt néhány hét, és apa egyetlen egyszer sem volt részeg, mikor hazajött.

Írd le te is a tapasztalataidat a Fórumba:
www.teens4unity.net